

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหายาเสพติดในยุคปัจจุบันไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าเป็นปัญหาร้ายแรงที่สุดของประเทศไทย เพราะยาเสพติดโดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้าได้แพร่ระบาดในหมู่เด็กเยาวชนและครอบครัวในทุกชุมชน ทุกตำบลและทุกจังหวัด ในอดีตที่ผ่านมาผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่คือผู้ใหญ่ในวัยทำงาน ผู้ขายยาเสพติดส่วนใหญ่ได้แก่ กลุ่มมิจฉาชีพและผู้ตั้งใจประกอบธุรกิจในด้านยาเสพติดโดยตรง แต่ปัจจุบันผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ คือ เด็กและเยาวชน เป็นที่ทราบกันดีกับการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่มาในรูปแบบต่าง ๆ และปัญหาของยาเสพติดแพร่กระจายเข้าสู่สังคมของเด็กและเยาวชนที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มวัยรุ่นคือเป้าหมายสำคัญของผู้ค้ายาเสพติดและผู้ขายยาเสพติดยังประกอบไปด้วยเยาวชนที่ทั้งเสพและเป็นผู้ค้ำ แม้จะมีการจับกุมผู้กระทำความผิดจำนวนมาก แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกลับมีได้น้อยลงเลยในทางกลับกันขบวนการยาเสพติดกลับใช้เด็กเยาวชนเป็นเหยื่อในการเข้ามาเกี่ยวข้องในขบวนการเพิ่มขึ้น (โพลินทอน บุนรอด, 2556, หน้า 1) จากการศึกษาได้มีโอกาสได้ทำงานในส่วนที่ต้องรับรู้เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะพบว่าเมื่อมีคดีความผิดเกือบในทุกประเภทจะตรวจพบสารเสพติดในร่างกายตัวเด็กและเยาวชนเหล่านั้นด้วยและปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดเป็นปัญหารุนแรง และทวีสูงขึ้นอย่างน่าวิตก

ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของผู้เสพ เนื่องจากฤทธิ์ของยาเสพติดเอง โดยเมื่อเสพติดแล้ว จะมีการเพิ่มปริมาณการใช้ยาให้มากขึ้น ทำให้สมองถูกทำลาย ความจำเสื่อม รวมทั้งสุขภาพร่างกายถูกบั่นทอนทำลายให้ทรุดโทรมลงไปจนเสียชีวิตไปในที่สุด และยังทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อีกมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศ วัณโรค ปัญหาบุคลากรขาดคุณภาพ ซึ่งต่างก็มีผลกระทบโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนส่วนรวมและประเทศชาติ จากสภาพความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดดังกล่าว

แม้รัฐบาลจะได้เร่งรัดให้มีการจัดการในส่วนของมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้ติดยาเสพติด ด้วยวิธีการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างเต็มกำลังแล้วก็ตามแต่เมื่อพิจารณาจากสถิติการปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดในคดี พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ แล้วพบว่า ปัจจุบันยังมีผู้ถูกจับกุมในคดี พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ อยู่อย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนมาก (นุชนาฏ มุกุระ, 2554, หน้า 1)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2558, หน้า 7 – 8) ได้ประเมินสถานการณ์ยาเสพติดปี 2557 และแนวโน้มปัญหาว่าในประเทศไทยเพื่อนบ้าน สหภาพเมียนมาร์มีสถานะเป็นประเทศผู้ผลิตยาเสพติดหลักในภูมิภาคอาเซียน ทั้งฝิ่น เฮโรอีน ยาบ้า และไอซ์ โดยเฉพาะยาบ้าที่ผลิตแล้วถูกลักลอบนำเข้าประเทศไทยเป็นหลัก ขณะที่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศที่ผลิตกัญชาซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากที่สุดในอาเซียน รวมทั้งมีสถานะเป็นประเทศทางผ่านยาเสพติดสำคัญจากสหภาพเมียนมาร์มายังประเทศไทย และการลักลอบนำเข้ายาเสพติด พื้นที่นำเข้าหลักยังคงเป็นพื้นที่ชายแดนภาคเหนือ โดยเฉพาะด้านจังหวัดเชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับแหล่งเก็บพักยาของกลุ่มผู้ผลิตและเป็นเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยในประเทศเพื่อนบ้าน แม้ว่าจะเริ่มมีสัดส่วนที่ลดลง โดยกลุ่มนักค้าบางกลุ่มได้มีการเปลี่ยนเส้นทางนำมาเข้าในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มมากขึ้น สำหรับการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากต่างประเทศของเครือข่ายนักค้าชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มนักค้าชาวแอฟริกันซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบงการการค้าระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่จะลำเลียงผ่านสนามบินสุวรรณภูมิเป็นหลัก แต่ขาดการเข้มงวด กลุ่มนักค้ารายใหญ่มีบทบาทในการบงการการค้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลุ่มผู้ลำเลียงสำคัญ ได้แก่ มั่ง มูเซอ ลีซอ และอาซ่า โดยเฉพาะกลุ่มมั่งที่มีเครือข่ายใหญ่ครอบคลุมในพื้นที่ภาคเหนือ รวมถึงกลุ่มนักโทษรายสำคัญในเรือนจำและเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งถือเป็นตัวจักรสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัญหาเสพติด สำหรับการเปิดเสรีด้านการเงินในอนาคตอาจส่งผลให้การดำเนินงานด้านธุรกรรมการเงินของผู้ค้ายาเสพติดมีความซับซ้อนมากขึ้น

จากสถานการณ์ปัญหาการผลิตยาเสพติดที่ยังคงมีอยู่ภายนอกประเทศจนส่งผลต่อการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในประเทศมาอย่างต่อเนื่อง จากการควบคุมสถานการณ์ปัญหาเสพติดตามนโยบายและแนวทางของคณะกรรมการความสงบแห่งประเทศชาติ จำนวนหมู่บ้าน ชุมชนที่มีปัญหาเสพติดในระดับรุนแรงมากในช่วงต้นปี ได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหามาตั้งแต่ละพื้นที่ตามมาตรการต่าง ๆ จนลดระดับความรุนแรง

ลงประมาณร้อยละ 20 ในช่วงของการสำรวจปลายปีงบประมาณ พ.ศ.2557 แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดการควบคุมสภาพปัญหายาเสพติดให้ลดลงอย่างต่อเนื่องต่อไปในปี 2558 จึงได้กำหนดแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขึ้น โดยยึดนโยบาย แนวทางตามประกาศและคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติผนวกกับยุทธศาสตร์การดำเนินงานปกติและในส่วนที่เป็นจุดเน้นในปี 2558 แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ดำเนินการในปัจจุบัน ได้แก่ การปราบปราม การบำบัดรักษา และการป้องกัน ซึ่งงานด้านการป้องกันนับว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการลดจำนวนผู้เสพยาายใหม่ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการบำบัดรักษาซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ การแก้ไขปัญหายาเสพติดที่พบเห็นได้ในปัจจุบัน จะมุ่งเน้นที่การบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพที่พลาดพลั้งไปแล้ว แต่ต้องไม่ลืมว่ายังมีเด็กและเยาวชนอีกส่วนใหญ่ของประเทศที่ยังไม่ติดยาเสพติดแต่มีความเสี่ยง จึงควรมีการป้องกันปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้โดยการสร้างภูมิคุ้มกันก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น

การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยการดำเนินการของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ปัญหายาเสพติดหมดไป หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างหันมาให้ความสนใจกับปัญหายาเสพติดมากกว่าเดิมแต่ปัญหายาเสพติดก็ได้ลดลง และไม่สามารถควบคุมปัญหามิให้ลุกลามหรือคงอยู่กับที่ได้ มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดชนิดใหม่มากขึ้นเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของยาเสพติดได้ขยายวงกว้างออกไปอย่างเห็นได้ชัด สำหรับในด้านผู้เสพนั้นปรากฏว่าเยาวชนคนไทยซึ่งอยู่ในวัยกำลังศึกษาจำนวนมากติดยาเสพติดประเภทต่าง ๆ เช่น ยาบ้า การแก้ไขปัญหายาเสพติดจะได้ผลมากขึ้นหากมีมุมมองหลายมิติ และมีแนวทางการแก้ไขปัญหายาอย่างเชื่อมโยงกัน เพราะที่ผ่านมามีการดำเนินงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเป็นแบบแยกส่วน ไม่ได้คำนึงถึงโครงสร้างปัญหายาเสพติดทั้งหมดที่เชื่อมโยงกับปัญหาอื่น ๆ เพราะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องจากปัญหาพื้นฐานทางครอบครัวและชุมชน ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องไปสู่ปัญหาสังคมทำให้เกิดกระทบในสังคมวงกว้างอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องให้ความสำคัญและสนใจต่อกระบวนการการแก้ไขปัญหายาทั้งหมด เช่น การป้องกันกลุ่มที่ยังไม่ติด การมุ่งเน้นให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดแก่เยาวชนพร้อมทั้งให้คำแนะนำการใช้ชีวิตในทางที่ถูก เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ คือการไม่ใช้ยาเสพติดในการรักษา ผู้ติดยาเสพติดโดยใช้กระบวนการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ

เข้ามาช่วยเหลือ แก้ไข และการใช้มาตรการอย่างเด็ดขาดทางกฎหมายเพื่อการปราบปราม จับกุมผู้ลักลอบผลิต และจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งหากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมมือร่วมใจ กันแก้ปัญหาเสพติด ก็จะเป็นการลดปัญหาทางสังคมได้ และยังเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ (อลงกรณ์ ชมที, 2545, หน้า 1 อ้างถึงใน เวหา พรหมภักดิ์, 2552, หน้า 2)

จากสถานการณ์ยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งผลิตยาบ้าส่วนใหญ่ มาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพม่า และนำเข้าประเทศไทยบริเวณ ชายแดนภาคเหนือเพื่อส่งต่อไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศ ภาคกลางและภาคใต้ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีการนำเข้ายาบ้าทางภาคตะวันออกเฉียงเหนืออีกเส้นทางหนึ่ง ทั้งนี้รัฐบาลตั้งข้อสันนิษฐานว่าเป็นยาบ้าที่มาจากแหล่งผลิตเดียวกันกับที่ส่งเข้ามาทาง ชายแดนภาคเหนือ แต่เนื่องจากรัฐบาลไทยเข้มงวดตรวจตราการนำเข้าสินค้าต่าง ๆ มากขึ้น ผู้ผลิตจึงเปลี่ยนเส้นทางเป็นนำเข้ามาจากประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา (สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด, 2556, หน้า 138) จังหวัดนครพนมก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีเขตพื้นที่ชายแดนติดกับ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งเป็นเส้นทางยาบ้าเข้าสู่ประเทศไทย และเป็นพื้นที่เฝ้าระวัง การลักลอบนำเข้ายาเสพติด ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 พื้นที่เฝ้าระวังการลักลอบนำเข้ายาเสพติด
(ที่มา : ส่วนข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาเสพติด สำนักยุทธศาสตร์ ปปส., 2557)

จากสถานการณ์ข้างต้นทุกพื้นที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ต่างกันไม่ว่า
 แม้แต่อำเภอนาหว้า ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครพนม และยังเป็นจังหวัดเฝ้าระวังการ
 นำเข้ายาเสพติดที่มีอาณาเขตพื้นที่ชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 อำเภอนาหว้ามีความเสี่ยงต่อการเป็นเส้นทางผ่านที่จะลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่อำเภอและ
 จังหวัดรอบใน เพื่อจำหน่ายหรือกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ เพราะมีเส้นทางที่สามารถผ่าน
 จากอำเภอที่เป็นพื้นที่เฝ้าระวังลักลอบการนำเข้ายาเสพติด จึงง่ายต่อการแพร่ระบาด
 เข้ามาในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่ระบาดของยาบ้าในเขตอำเภอนาหว้า
 จังหวัดนครพนมที่กำลังรุนแรงอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่โดยตรงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 สถานีตำรวจภูธรนาหว้าที่ต้องรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของ
 ยาเสพติดที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งมีเขตรับผิดชอบ 6 ตำบล และ 2 เทศบาล 68
 หมู่บ้าน สถานศึกษา 29 แห่ง พื้นที่ 288.488 ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลข่าวสารท้องถิ่นงาน
 ป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรนาหว้า, พฤศจิกายน 2557) มีประชากรทั้งหมด
 51,1207 คน เป็นชาย 25,466 คน (จากข้อมูลสถิติประชากรสำนักทะเบียนอำเภอนาหว้า,
 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลสถิติคดียาเสพติด ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
 ส่วนมากผู้ต้องหาจะเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น
 ในปี 2557 มีสถิติคดียาเสพติดเกิดขึ้น 242 คดี ในจำนวนนี้มีผู้ต้องหาที่อาศัยอยู่ในเขต
 เทศบาลตำบลนาหว้าถึง 157 ราย (จากข้อมูลรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีในปี 2557
 สถานีตำรวจภูธรนาหว้า, มิถุนายน 2558) สถิติคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาล
 ตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม 4 ปีย้อนหลัง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงสถิติคดียาเสพติด แยกตามประเภทยาเสพติด

ประเภทยาเสพติด	ปี (พ.ศ.)			
	2555	2556	2557	2558
ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน, แอมเฟตามีน, แมทแอมเฟตามีน, เอ็กซ์ตาซี และแอลเอสดี	465	269	237	288
ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน, โคคาอีน, โคเคอีน และฝิ่นยา	-	-	-	-
ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติด ประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร เช่น ยาแก้ไอ ยาแก้ท้องเสีย	-	-	-	-
ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติค แอนไฮไดรด์ และอาเซติลคลอไรด์	-	-	-	-
ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม	12	6	5	2
รวม	477	275	242	290

ที่มา : รายงานสถิติคดียาเสพติด 4 ปีย้อนหลัง คอ.ปสส.สภ.น่านหว้า มกราคม 2555 – ธันวาคม 2558, มกราคม 2559

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในพื้นที่การเฝ้าระวัง การแพร่ระบาดของยาเสพติด และการแพร่ระบาดของยาเสพติดของเทศบาลตำบลน่านหว้า อำเภอ น่านหว้า จังหวัดนครพนม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาถึงความ คิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงปัญหาที่แท้จริงของการแพร่ระบาดทั้ง ในด้านสาเหตุ อันจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามไว้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม แตกต่างหรือไม่เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม มีความสำคัญดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
2. ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบผลการเปรียบเทียบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาพรวมที่เกิดขึ้น ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดจากประชาชน สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนหรือปรับแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้าต่อไป และนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา
3. ทำให้ผู้วิจัยได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกระดับ สามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนางานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย สาเหตุการแพร่ระบาดของยาเสพติด และสาเหตุการเสพยาเสพติด โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้าที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 9,357 คน สถิติประชากรในเดือนกุมภาพันธ์ 2558 (จากข้อมูลท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาหว้า, กุมภาพันธ์ 2558)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้าที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 384 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดณ์กุล, 2552, หน้า 32) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

2.1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.2 อายุ

2.1.1.3 สถานภาพ

2.1.1.4 ระดับการศึกษา

2.1.1.5 อาชีพ

2.1.1.6 รายได้ต่อเดือน

2.1.1.7 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

2.1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ซึ่งประกอบด้วย

2.1.2.1 ด้านครอบครัว

2.1.2.2 ด้านเพื่อน

2.1.2.3 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านผู้ผลิต

2.2.2 ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย

2.2.3 ด้านผู้เสพ

2.2.4 ด้านสภาพแวดล้อม

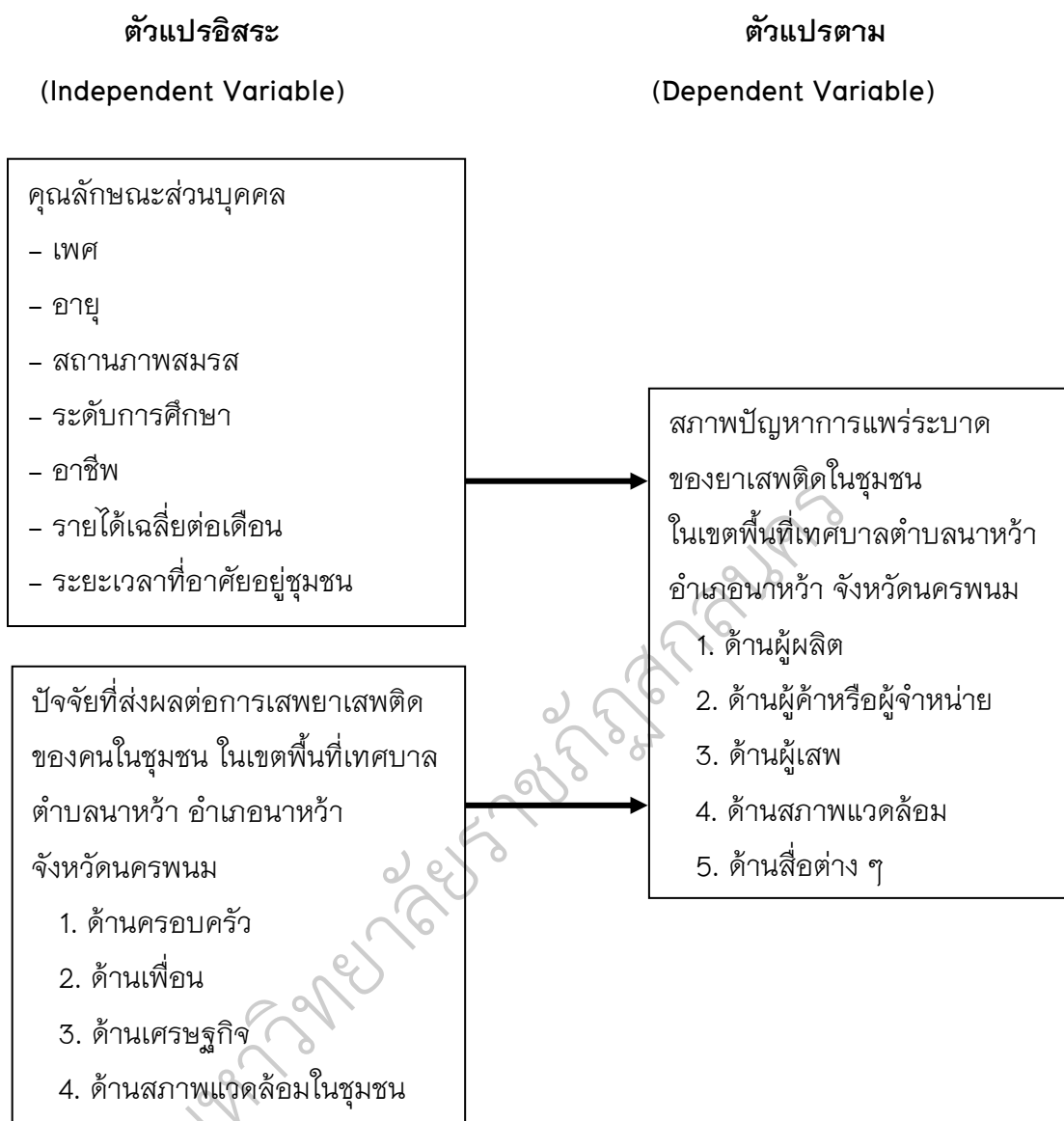
2.2.5 ด้านสื่อต่าง ๆ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ พื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดเพื่อตอบคำถามการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ของธรรมชาติหรืออาจสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้วไม่ว่าโดยวิธีการใด ๆ เป็นช่วงระยะหรือนานติดต่อกันก็ตามจะทำให้บุคคลนั้นตกอยู่ในอิทธิพลของสารนั้น

ทางด้านจิตใจรวมถึงทางด้านร่างกายและอาจตามเพิ่มปริมาณการเสพยาขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้สุขภาพของผู้เสพนั้นเสื่อมโทรมลง ประการสำคัญ เมื่อถึงเวลาอยากเสพยาแล้วไม่ได้เสพยาจะมีอาการผิดปกติทางด้านจิตใจรวมทั้งทางด้านร่างกาย

2. สาเหตุของการแพร่ระบาด หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติด ประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ผู้เสพ สภาพแวดล้อม และสื่อต่าง ๆ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน หมายถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดนั้น ประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ความไม่สม่ำเสมอในการกวดขันพฤติกรรมและการลงโทษของพ่อแม่ ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นและขาดการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว การหย่าร้างของพ่อแม่ และตัวอย่างที่ไม่ดีของพ่อแม่

3.2 ปัจจัยด้านเพื่อน หมายถึง การที่วัยรุ่นจะคลุกคลีและใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด การรวมกลุ่มกันเป็นแก๊งเป็นพวกย่อมทำให้วัยรุ่นในกลุ่มเดียวกันมีค่านิยมที่เหมือนกัน มีทัศนคติที่คล้ายกัน และมีความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง เศรษฐกิจตกต่ำ คนตกงานมากขึ้น และครอบครัวมีรายได้น้อย ทำให้เกิดความเครียด ทำให้มีเวลาว่างมาก

3.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน หมายถึง การพักอยู่ชุมชนที่มีการเสพยาบ้า เรียนในสถาบันการศึกษาที่มีการเสพยาเสพติด การห่างเหินศาสนา มีแหล่งสถานเริงรมย์มากและคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด ในชุมชนสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย มีแหล่งและสถานที่เสพยาเสพติดในชุมชนเป็นจำนวนมาก

4. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

4.1 เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

4.2 อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ต่ำกว่า 31 ปี 2) 31 – 40 ปี 3) 41 – 50 ปี 4) 51 – 60 ปี และ 5) 61 ปี ขึ้นไป

4.3 สถานภาพ หมายถึง สถานภาพการสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) โสด 2) สมรส และ 3) หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4.4 ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้รับ ซึ่งจำแนกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา 3) อนุปริญญา/เทียบเท่า 4) ปริญญาตรี และ 5) สูงกว่าปริญญาตรี

4.5 อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) เกษตรกรรม 2) รับจ้างทั่วไป 3) ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4) ธุรกิจส่วนตัว 5) เกษตรกร และ 6) อาชีพอื่น ๆ

4.6 รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเดือน ซึ่งจำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท 2) 5,001 – 10,000 บาท 3) 10,001 – 20,000 บาท และ 4) มากกว่า 20,000 บาท

4.7 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในชุมชนภายในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ซึ่งจำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) 1 – 10 ปี 2) 11 – 15 ปี 3) 16 – 20 ปี และ 4) มากกว่า 20 ปี